

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

634.1

Szerző: *G. J.*

Hely

Cím: Budapest gyümölcstelen tavasza

Idő

"1918"

Forrás: *Pesti Napló*

Személy

Bzp.
(Helv)1918 *VII/7*
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Helvyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest fővárosi háziújságja 1918.

Budapest gyümölcstelen tavasza

Budapest minden vendéglőjében, sőt a legtöbb kávéházban is már két hét óta szolgálnak fel gyümölcsöt: epret, cseresznyét, meggyet s Budapest háztartásai ma még a maximális áron jóval fölül se jutnak gyümölcshöz. Az utcák sarkán, ahol ezelőtt százszámra lanyáztak az árusok, egyetlenegy se látni, fűszerkereskedésekben nyoma sincs, csemegeüzletekben mindig „későn tetszett jönni“ a válasz.

Végigmentem a Dunaparton a Fővármház előtt, ahova vagonfélékben rakták ki régen a gyümölcsöt, de ma csak zöldséget és burgonyát lehet látni. A központi vásárcsarnokban sincs egyetlen gyümölcskereskedő se. De a bámulatosan bő zöldségtermés eredményeképp teli van a csarnok is zöldségnemével. Mivel az ország legtöbb vidékéről jó hírek érkeztek a gyümölcsstermésről is, megkérdeztem Ziegler Nándort, a vásárcsarnok igazgatóját a lehetetlenül kevés behozatal oka felől.

— A gyümölcsstermést tényleg jónak jelezték — mondta — de a hirtelen beállott hideg idő igen késlelteti mind a cseresznye, mind pedig a meggy érését. Igaz azonban, hogy ennek ellenére is érkezik gyümölcs, csak hogy amiről tudunk, az oly kevés, hogy nem jöhet számba egy milliós fogyasztásban. Talán pár mázsa gyümölcs az, aminek a beérkezéséről mi tudhatunk, mondjuk egy negyed vagon és fél vagon között ingadozik. Bizonyos, hogy a maximális árak miatt nem akarják a termelők és viszontelárúsítók behozni árujukat. Hogy a vendéglőknek és a kávéházaknak van már, annak az az oka, hogy a termelők puttonyba, szóval megállás nélkül egyenesen odaviszik a gyümölcsöt, mert így egyrészt a maximális árakat messze túlléphetik, másrészt nincs annyi veszteségük. Keveselik a maximális árakat és már csak azért sem hoznak be Pestre, mert a vidéki városokban, sőt faluk is, busás haszonnal eladhatják a termést. A gyümölcs-ínségnek az is egyik oka, hogy a zöldségközpont nagyobb mennyiségű gyümölcsöt engedett ki Sopron

vidékéről Ausztriába.

— Ausztria maximális áron kapja meg ezt az engedélyezett tételt?

— Ezt mi nem tudhatjuk. Különböben a fagy most tényleg jelentékeny károkat okozott a nagy-szerű reményekkel kecsegtető gyümölcsstermésben. Epernek már kellett volna lenni. Bizony ezt se hoztak be Szentendréről, ahonnan régebben szállították. A gyümölcsforgalomnak már csak azért is élénknek kellene lenni, mert a közlekedési miniszterium megengedte, hogy tíz méternázásig szállítási igazolvány nélkül szállíthassanak.

— Ha mindezek mellett sem kap a főváros gyümölcsöt, hogyan szándékoznak gondoskodni a lakosság ellátásáról?

— Már tervbe vettük, hogy ha a maximális árak miatt később sem lesz gyümölcs Pesten, akkor a fővárosi hatósági zöldségüzlet karhatalommal fog rendelkezni.

Ezután a csemegeüzleteket vettem sorra. Az egyik előtt egy sváb asszony árult rózsát. Még tőle is megkérdeztem, hogy miért nincs Pesten gyümölcs? Azt felelte, hogy inkább megeszi. Gondolom, nagyon őszintén beszélt. Az üzletben megmosolyogtak. „Gyümölcs nincs, nem is lesz“. Az Andrássy-ut egy nagyon előkelő boltjában már „éppen elfogyott“. A tulajdonos zöld borsót mért ki és elejtett két hüvelyt. Udvariasan főlemeltem, amire azt mondotta, hogy holnap kora reggel adhat.

— A maximális áron? — kérdeztem.

— Nem — mondotta — *luxus áron.*

Egy fűszerkereskedésben szintén luxusárakat emlegettek. Je hogy mit értenek alatta, nem voltak hajlandók megmondani. „Most nincs is“ — ezzel adták tul rajtam. Félóra múlva odatelefonáltam, mint a megbizottja egy olyan urnak, aki „kerül, amibe kerül“ jelszóval szokott vásárolni, és epret kértem. Estere lesz, — válaszolták, csak telefonáljak, mennyi kell.

Még nem telefonáltam.

J. J.